

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2021 r. – SMA Mineral / Komisja**(Sprawa T-215/21)**

(2021/C 297/55)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: SMA Mineral AB (Filipstad, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat E. Larsson)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2021/355 z dnia 25 lutego 2021 r. w zakresie dotyczącym art. 1 ust. 2;
- nakazanie włączenia instalacji zaproponowanej przez Szwecję w motywie 12 (ID SE000000000000419 w wykazie krajowych przepisów wykonawczych) do celów bezpłatnego rozdzielania uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na podstawie art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: art. 16 ust. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 nie znajduje zastosowania a wobec tego uzasadnienie spornej decyzji jest pozbawione podstawy prawnej.
 - Twierdzenie Komisji o podwójnym liczeniu emisji jest błędne. Nie mamy do czynienia z podwójnym liczeniem ani też do takiego podwójnego liczenia nie doszło w przeszłości w odniesieniu do instalacji SMA Sandarne. Decyzja Komisji o nieuwzględnieniu instalacji SMA Sandarne wśród instalacji, które otrzymują bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji w ramach wskaźnika emisyjności produktu dla wapna jest zatem błędna i z tego względu pozbawiona podstawy prawnej.
2. Zarzut drugi: zaskarżona decyzja jest sprzeczna z aktami prawa Unii, w szczególności z rozporządzeniem delegowanym 2019/331 i z dyrektywą 2003/87/WE.
 - Twierdzenie Komisji o podwójnym liczeniu emisji jest błędne. Decyzja o odmowie, na podstawie art. 16 ust. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji SMA Sandarne zgodnie ze wskaźnikiem emisyjności produktu dla wapna jest zatem błędna.
3. Zarzut trzeci: sporna decyzja nie gwarantuje w sposób wystarczający przestrzegania praw podstawowych strony skarżącej i narusza zasadę proporcjonalności.
 - W zaskarżonej decyzji Komisja nie uwzględniła znaczenia gospodarczego, jakie ma dla skarżącej przyznanie bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji, które ma również wpływ nie tylko na zatrudnienie w przedsiębiorstwie skarżącej i na długofalowy rozwój gospodarczy, ale również na konkurencyjność skarżącej w stosunku do innych podmiotów na rynku wytwarzających podobny produkt. Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu zasady proporcjonalności, która wymaga przyjęcia środków przejściowych w przypadku, gdy dany podmiot ponosi wyższe koszty niż inne podmioty działające na tym samym rynku.
4. Zarzut czwarty: zaskarżona decyzja zakłóca konkurencję
 - Producenci wapna palonego wytwarzanego z surowców wapiennych otrzymują bezpłatny przydział uprawnień do emisji zgodnie ze wskaźnikiem emisyjności produktu dla wapna. Zakup wapna palonego z zakładu SMA Sandarne przez zakłady produkujące siarczanową masę celulozową pełni dla nabywcy taką samą funkcję, jak zakup wapna palonego z naturalnych surowców kamiennych. Przyznanie bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji jednemu produktowi wapna, a innemu nie, oznacza, że konkurencja między dwoma produktami, które spełniają tę samą funkcję w zakładzie produkującym siarczanową masę celulozową, nie odbywa się na tych samych warunkach.